

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2017 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa F. J.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. w O.

o sprostowanie świadectwa pracy

I. nakazuje pozwanemu sprostowanie świadectwa pracy poprzez wpisanie w punkcie 2 ppkt. 8 po słowach „wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze” słowo: „tak – zgodnie z załącznikami”, zobowiązując pozwanego do wydania załączników numer 2 do zarządzenia numer 64 MK z dnia 29.06.1983 r. wskazujących, że powód pracował w szczególnych warunkach w okresie 01 lipca 1976 r. do 23 października 1976 r., 02 listopada 1981 r. do 30 czerwca 1985 r., 01 lipca 1985 r. do 31 grudnia 2016 r.,

II. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi,

III. nie obciąża stron kosztami sądowymi.

Sygn. akt IVP 16/17

UZASADNIENIE

F. J. wniósł o sprostowanie świadectwa pracy przez Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna, poprzez zaznaczenie w pkt. 8 świadectwa, że w okresie od 01.07.1976r. do końca zatrudnienia praca była wykonywana w warunkach szczególnych, zasądzenie kosztów sądowych według norm przepisanych, zwolnienie z kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwany Przedsiębiorstwo (...) S.A. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód nie był zatrudniony w warunkach szczególnych, a pozwany z uwagi na brak tego zatrudnienia nie mógł wystawić innego niż dotychczasowe świadectwo pracy, tym o zatrudnieniu w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w O. w warunkach szczególnych.

W piśmie z dnia 14.09.2017r., na skutek przebiegu rozprawy z dnia 08.09.2017r. pozwany uznał roszczenia powoda za okres od dnia 01 lipca 1976r. do dnia 23 października 1976r., od dnia 02 listopada 1981r. do dnia 30 czerwca 1985r.

Sąd ustalił, co następuje:

F. J. ma 59lat i jest z zawodu mechanikiem kierowcą.

Od dnia 01.09.1973r. powód był najpierw zatrudniony przez poprzedników prawnych Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna, jako uczeń nauki zawodu a od 01.07.1976r. jako elektromonter i mechanik samochodowy/elektryk na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Do jego podstawowych obowiązków należała naprawa taboru (...) w O.. W oświadczeniu z dnia 26.09.2008r. o zapoznaniu się z opisem czynności stanowiska pracy zostało wskazane, że mechanik samochodowy m.in. wykonuje prace konserwacyjne i naprawcze autobusów i innych pojazdów samochodowych i ich zespołów, kontroluje stan techniczny zespołów i układów, reguluje i sprawdza działanie pojazdów jako całości na stanowiskach obsługowo –naprawczych z użyciem narzędzi, ustala przyczyny usterek i uszkodzeń układów silnika, sprzęgła, skrzyni biegów, kół jezdnych, układu hamulcowego, obwodów elektrycznych w ramach napraw bieżących i okresowych, przeprowadzanie konserwacji i zabezpieczenia antykorozyjnego elementów, wymianę płynów eksploatacyjnych, myje i czyści podzespoły, dokonuje regulacji pomp paliwowych dorabia i dopasowuje części nieznormalizowane.

Pracę tą F. J. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w każdym tygodniu roboczym przez wszystkie miesiące i lata pracy. Pracował również w systemie 3 zmianowym, na dyżurach w soboty i niedziele oraz w znacznej ilości nadgodzin.

Za okres od dnia 01.09.1973r. do 23.10.1979r. ówczesne Przedsiębiorstwo Państwowej (...) wystawił świadectwo pracy, w którym wskazano stanowisko pracy uczeń w zawodzie kierowca –mechanik, mechanik.

W okresie od 1999r. do 2017r., pozwany wskazywał w zaświadczeniach lekarskich stanowisko pracy: elektryka samochodowego, elektromontera –elektryka samochodowego, elektryka, mechanika - elektromontera samochodowego, mechanika samochodowego –elektryka, mechanika.

Początkowo F. J. wykonywał czynności w Stacji Obsługi przy ul. (...), potem w bazie przy ul. (...). Ówczesny pracodawca utworzył kilka stanowisk naprawczych z tzw. kanałami wykopanymi w ziemi na zewnątrz budynków. Powód stale (codziennie) pracował w różnych warunkach pogodowych. Czasami istniała konieczność intensywnej pracy przez wiele godzin w celu dokonania szybkiej naprawy, gdyż tabor łatwo się psuł.

Z uwagi na niewielki wzrost i „spryt” powód częściej niż inni był wyznaczany do prac pod samochodem. Praca jego najczęściej odbywała się w kanałach naprawczych zewnętrznych na które wjeżdżały autobusy, Kanały umożliwiały swobodny dostęp do naprawianych i konserwowanych części zespołów mechanicznych i urządzeń poszczególnych jednostek taboru autobusowego (...) w O..

Zakres prac odpowiadał pracy powoda określonej w Załączniku A, dział XIV, poz. 16 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Dz.U. z 18 lutego 1983 Nr 8 poz. 43 ze zm. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze tj. „prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych”.

W oświadczeniach pisemnych pracodawcy za lata 1976-1978 ustalana była v kategoria następnie VII kategoria zaszeregowania na stanowisku mechanik napraw pojazdów samochodowych w Stacji Obsługi. W okresie odbywał służbę wojskową od dnia 24 października 1976 r. do 16 października 1981r. Bezpośrednio po niej bez korzystania z urlopu, powód zgłosił się do dotychczasowego pracodawcy.

Od dnia 02 listopada 1981r. ponownie została zawarta z F. J. umowa o pracę w VII kategorii zaszeregowania na stanowisku mechanik napraw pojazdów samochodowych w Stacji Obsługi. W oświadczeniach pisemnych pracodawcy za lata 1982 - 01.11.1985 ustalana była v kategoria, VII do IX kategoria zaszeregowania na stanowisku mechanik napraw pojazdów samochodowych w Stacji Obsługi, następnie od 02.07.1990r. na stanowisku elektromonter w Stacji Obsługi. Od 01.01.1992r. do 1999r. wskazane było stanowisko pracy elektromonter-brygadzysta lub

brygadzysta elektromechanik w Stacji Obsługi. Przy czym powód otrzymywał też dodatek brygadzystowski za nadzór nad innymi 4 pracownikami w brygadzie i szkolenie uczniów mechaników napraw pojazdów samochodowych w tym na stanowiskach naprawczych w kanałach na Stacji Obsługi. Powód nadal pracował w nadgodzinach. Jego czynności oprócz wykonywania pracy fizycznej przy naprawach i konserwacjach samochodów obejmowały dodatkowo także nadzór i kontrolę pracowników brygady, którzy także pracowali w kanałach. Powód wykonywał powierzone mu zadania, w tym mające charakter organizacyjno-administracyjny, np.: nadzorowanie właściwego zużycia narzędzi, nadzór nad prawidłowym wykonywaniem napraw, nadzór nad prawidłową obsługą maszyn, eksploatacją i konserwacją wszystkich urządzeń, narzędzi, nadzór nad przestrzeganiem BHP. PPOŻ i porządku, oraz dyscypliny pracowników podległych, zapewnienie materiałów swojej brygadzie, sporządzanie dokumentacji dotyczącej napraw, ewidencji czasu pracy. Wszystkie czynności związane z nadzorem dotyczyły pracy naprawczych w kanałach.

Doszło do likwidacji brygady a dodatek brygadzystowski został wypowiedziany powodowi z dniem 1.03.2001r. F. J. dalej wykonywał pracę mechanika w Stacji Obsługi chociaż w oświadczeniach dotyczących zaszeregowania ani ustalania wynagrodzenia nie było wymienione stanowisko pracy powoda. Przez ostatnie 10 lat (2006-2016) powód pracował także przy naprawie pomp wtryskowych. Aż do dnia 23.09.2016r., gdy doszło do wypowiedzenia umowy o pracę z powodu likwidacji całego działu przedsiębiorstwa pod nazwą Serwis, w tym stanowiska pracy powoda z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, F. J. wykonywał cały czas dotychczasową pracę w kanałach w Stacji Obsługi.

Po upływie okresu wypowiedzenia na skutek likwidacji stanowiska pracy umowa łącząca strony została rozwiązana z dniem 31 grudnia 2016 r.

W przygotowanym świadectwie pracy, Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna stwierdziło, że F. J.

był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Akcyjna, O., Towarowa 20 na podstawie umowy o pracę: od dnia 01.09.1973r. do dnia 31.12.2016r. w wymiarze pełnym na podstawie umowy na czas nieokreślony, w okresie zatrudnienia pracownik wykonywał pracę od 01.09.1973r. do 31.12.2016r. - uczeń nauki zawodu, elektromonter, mechanik sam.-elektryk a stosunek pracy ustał - art. 30 § 1 pkt. 2 K.P. w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dn. 13.03.2003 o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2016r., poz. 1474 ze zm.), w okresie zatrudnienia pracownik odbył służbę wojskową w okresie - 24.10.1979-16.10.1981r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze – Nie, a jego okresy nieskładkowe objęły: 1993-4-9.11.93, 1994-15-22.07.94, 1995-19-25.05.95, 18-20.09.95, 5-9.10.95, 29-31.12.95, 1999 6-1 -3.01.96, 1997-5-11.06.97, 2006-2-16.01.06 2007-12-15.12.07, 2009-17-23.01.09, 2011-18-20.04.11, 2016-14-18.11.16r.

W dniu 31.12.2016 r. pracodawca wydał powodowi ww. świadectwo pracy, w którym w punkcie dotyczącym informacji o pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił pracy powoda jako pracy w warunkach szczególnych. Wobec powyższego powód zwrócił się do pracodawcy dnia 05.01.2017 r. o sprostowanie świadectwa pracy we wskazanym zakresie. Dnia 13.01.2017 r. powód odebrał pismo pozwanego z dnia 09.01.2017 r. z którego wynika, że wniosek powoda nie został uwzględniony, odmówiono mu też wglądu do akt osobowych w tym zakresie.

Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna w O. w odpowiedzi na pismo z dnia 05.01.2017 w sprawie sprostowania świadectwa pracy zarzuciło, że świadectwo pracy F. J. zostało wystawione prawidłowo. Pozwany uargumentował, że z akt osobowych nie wynika, aby powód wykonywał pracę w warunkach szczególnych. W 1998r dokumenty wszystkich pracowników zatrudnionych na Stacji Obsługi były weryfikowane, a jego dokumenty nie wymagały żadnych sprostowań. W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do zmiany świadectwa pracy, które wystawione jest zgodnie i w oparciu o znajdujące się dokumenty w aktach. (dowód: zeznania świadków: E. Z.(00:16-00:28), M. M.(00:28-00:35), S. K. (00:37-00:47) i B. F. (00:47-01:10) protokół elektroniczny –k.31-35, świadectwo pracy –k.4, pismo pracodawcy o odmowie sprostowania świadectwa pracy-k.5, dokumenty w aktach osobowych powoda –cz.B.)

W okresach, gdy pracował powód, jako pracownik poprzedników prawnych (...) S.A. w O. został zatrudniony S. K., który wraz z powodem wykonywał prace w kanałach w czasie, o zbliżonym zakresie i rodzaju wykonywanej pracy co powód.

W 2016r. Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna wydało S. K. świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach zaświadczając, że był zatrudniony w zakładzie pracy na stanowisku mechanik samochodowy - prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych od 04.08.1976r. do 31.12.2016r. w tym okresie od 03.05.1982 do 31.12.2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika samochodowego przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych wg wykazu „A” dział. XIV poz. 14. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r(Dz. U. Nr 8 poz. 43) na stanowisku wymienionym w wykazie zał. Nr 1 Działu XIV.poz.16 pkt.2.wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983r w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

w podobnym czasie i zakresie. (dowód: przesłuchanie świadka S. K. (00:37-00:47), zaświadczenie –k. 37)

Innym pracownikom zostały wydane świadectwa pracy z zaznaczeniem w ppkt 8 słowa „tak” oraz z dołączonymi zaświadczeniami wskazującymi, że pracownicy ci wykonywali pracę w szczególnych warunkach, na stanowiskach wymienionych w wykazie zał. Nr 1 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dał w części wiarę przedłożonym dokumentom, żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, z tym, że dokumenty wskazywały różne stanowiska pracy, mimo wykonywania jej w tożsamy sposób przez okres wskazany w wyroku.

Sąd dał wiarę powodowi, gdyż wypowiadał się dość jasno, pewnie odpowiadał na pytania, a na prawdziwość okoliczności przez niego podanych wskazują inne przeprowadzone dowody.

Sąd dał wiarę przesłuchanemu świadkom, gdyż okoliczności przez nich podane tworzą logiczną całość i wzajemnie się uzupełniają.

Bezsporne było, że pozwany zastosował się do reguły prawnych, że świadectwo pracy powinno być wydane w dniu rozwiązania stosunku pracy (§ 2 ust1 rozporządzenia z dnia 15.05.1996r. –Dz.U. Nr. 60, poz. 282 z późn. zm.) Jeżeli nie jest to możliwe, pracodawca powinien nie później niż w ciągu 7 dni od rozwiązania stosunku pracy, przesłać je pracownikowi albo doręczyć w inny sposób. Należy przytoczyć treść art. 97 § 2¹ kp, zgodnie z którym pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowanie świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

Powód złożył w terminie wnioski, w którym domagał się, aby w świadectwie pracy zostały uwzględnione treści dotyczące pracy w warunkach szczególnych.

Przypomnieć należy, że złożenie takiego wniosku po wydaniu świadectwa pracy jest spóźnione i w przypadku złożenia tego wniosku po wydaniu świadectwa pracy, w przypadku sporu sądowego skutkuje oddaleniem powództwa. (np. z §1 ust.1 pkt 11 i 13 cyt. rozporządzenia).

Żądanie w tym zakresie zostało uwzględnione przez pracodawcę. Pozwany zawarł w świadectwie pracy sformułowanie w punkcie 2 ppkt. 8 „wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, z tym że po ww. słowach wpisał słowo: „nie”. Powód zaś domagał się nie tyle wpisania „tak” w rubryce dotyczącej pracy w warunkach szczególnych i w oddzielnym dokumencie zestawienia okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych, ile wprost wpisania okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych w całym okresie zatrudnienia.

Powód powinien był jeszcze przed wydaniem świadectwa pracy wskazać, że domaga się ich wpisania bezpośrednio do świadectwa pracy. Pracodawca ostatecznie uznał co do zasady to roszczenie, ale w ograniczonym zakresie czasowym. Jednocześnie u pozwanego istniała zgodna z prawem praktyka, że oprócz sformułowania „tak” w punkcie 2 ppkt. 8 świadectwa pracy dopisywał „– zgodnie z załącznikami”, dodatkowo wydając pracownikom załączniki numer 2 do zarządzenia numer 64 MK z dnia 29.06.1983r. wskazujące w jakich okresach wykonywali oni pracę w warunkach szczególnych.

W związku z odmową sprostowania przez pozwanego świadectwa pracy z dnia 31.12.2016r. powód domagał się orzeczenia w wyroku, iż prostuje się świadectwo pracy wydane w dniu 31.12.2016r. przez wpisanie, że powód pracował w szczególnych warunkach w okresie 01 lipca 1976r. do 31 grudnia 2016r. A pracodawca przestał kwestionować okres do 23 października 1976 r., 02 listopada 1981 r. do 30 czerwca 1985 r. Pozwany wskazał, że z akt osobowych nie wynika, aby powód wykonywał pracę na innych niż wymienione stanowiskach pracy.

Analiza dokumentów z akt osobowych jednak wskazuje, że w okresach spornych pozwany zatrudniał powoda do takich samych prac, co w okresach przez niego uznanych: w okresie od 1999r. do 2017r., pozwany wskazywał np.: w zaświadczeniach lekarskich stanowisko pracy: elektryka samochodowego, elektromontera –elektryka samochodowego, elektryka, mechanika - elektromontera samochodowego, mechanika samochodowego –elektryka, mechanika, mimo, że obowiązki wykonywane przez powoda nie zmieniały się. Znamienne jest, że w oświadczeniu z dnia 26.09.2008r. przedłożonym powodowi o zapoznaniu się z opisem czynności stanowiska pracy zostało wprost wskazane, że mechanik samochodowy m.in. wykonuje prace konserwacyjne i naprawcze autobusów i innych pojazdów samochodowych i ich zespołów, kontroluje stan techniczny zespołów i układów, reguluje i sprawdza działanie pojazdów jako całości na stanowiskach obsługowo –naprawczych z użyciem narzędzi, ustala przyczyny usterek i uszkodzeń układów silnika, sprzęgła, skrzyni biegów, kół jezdnych, układu hamulcowego, obwodów elektrycznych w ramach napraw bieżących i okresowych, przeprowadzanie konserwacji i zabezpieczenia antykorozyjnego elementów, wymianę płynów eksploatacyjnych, myje i czyści podzespoły, dokonuje regulacji pomp paliwowych dorabia i dopasowuje części nieznormalizowane. W tym zakresie przesłuchani świadkowie, którzy wykonywali wraz z powodem pracę potwierdzili, że takie czynności mogły być wykonywane jedynie z kanałów. Nawet jeżeli w dokumentach dotyczących płac zostały wpisane sformułowania elektryk/elektromechanik, to w rzeczywistości powód wykonywał prace mechanika, co potwierdza ww. zestawienie czynności z opisu stanowiska a dodatkowo czynności elektryka. Przez ostatnie 10 lat (2006-2016) powód pracował także przy naprawie pomp wtryskowych.

Z materiału dowodowego, w tym z przesłuchania świadków wynika, że pracodawca nie sporządzał dokumentów rzetelnie, stosował różne nazwy stanowisk pracy mimo, że w rzeczywistości praca była wykonywana w kanałach w taki sam sposób przez różnych pracowników.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 64 MK z dnia 29.06.1983r. określa w Dziale XIV.poz.16 pkt.2 .wykazu, że praca mechanika napraw pojazdów samochodowych jest pracą w warunkach szczególnych.

Rozróżnienie pomiędzy stanowiskiem pracy którego zakres obowiązków był wykonywany i na którym zaistniały rzeczywiste szkodliwe warunki pracy a zadeklarowanymi w aneksach stanowiskami pracy nie może być podstawą do oddalania powództwa. Świadcowie pracujący z powodem wskazali, że stale i ciągle wykonywał on pracę w kanałach. Najdłużej pracujący z powodem świadek, zatrudniony na zbliżonym stanowisku pracy wskazał, że samej pracy w kanale było po 80%, 20% obejmowało podłączenie i sprawdzenie napraw wykonanych w kanale. Czynności w zakresie tych 20% były nierozdzielnie związane z tokiem naprawy poszczególnych elementów, np.: gdy powód podłączał wiązkę elektryczną to musiał wyjść z kanału i wejść do autobusu. Zatem czynności tych 20% były związane i wymuszone

koniecznością zachowania procesu naprawy i stanowiły integralną jego część. Z zasady wykonywanie prac w ramach dobowej normy czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, powoduje, że nie ma podstaw do stwierdzenia pracy w warunkach szczególnych. Jednakże są od tej reguły wyjątki. Pierwszy z nich dotyczy sytuacji, kiedy inne równocześnie wykonywane prace stanowią integralną część (immanentną cechę) większej całości dającej się zakwalifikować pod określoną pozycję załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. Tak było między innymi w sytuacji powoda. (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 62/07, LEX Nr 375653; dnia 5 maja 2009 r., I UK 4/09, oraz z dnia 11 marca 2009 r., II UK 243/08 i powołane tam wcześniejsze orzecznictwo). Podkreślić należy, że inne wykonywane prace (np. wymiana klocków hamulcowych czy płynów eksploatacyjnych), podlegają zaliczeniu do prac w szczególnych warunkach, o których mowa w poz. 14, działu XIV, wykazu A, gdyż praca w tym zakresie odbywała się także w kanałach remontowych, zatem nie zmienia jej charakteru jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach również z uwagi na wykonywanie tych prac w ramach określonego ciągu technologicznego.

Drugi z wyjątków dotyczy przypadków, kiedy czynności wykonywane w warunkach nienarządzających na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia mają charakter incydentalny, krótkotrwały, uboczny (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 oraz z dnia 12 kwietnia 2012 r., II UK 233/11, OSNP 2013 nr 7-8, poz. 86).

Wskazać też trzeba, że warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jest spełniony także wówczas, gdy pracownik w ramach dobowego wymiaru czasu pracy łączy czynności dozoru nad pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach z bezpośrednim wykonywaniem takich prac (zob. w tezach uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2014r., sygn. akt II UK 392/13, i cyt. tam wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2012r., I UK 227/11 -niepublikowany). Tym samym charakteru pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu nie odbiera zatrudnieniu wnioskodawcy to, że oprócz wykonywania takich prac, sprawował również dozór nad pracami wykonywanymi w warunkach szkodliwych dla zdrowia jako brygadzysta. Pracownik wykonujący taki dozór nie musi stale przebywać na stanowiskach, gdzie jest wykonywana praca w szczególnych warunkach, należy wziąć też pod uwagę, że zakres obowiązków takiej osoby z natury rzeczy przewiduje także sporządzanie dokumentacji związanej z tym dozorem. Czynności te stanowią integralną część sprawowanego dozoru organizacyjno –administracyjnego, nie ma zatem podstaw do ich wyłączenia.

Sąd zatem biorąc pod uwagę zebrany materiał dowodowy uznał, że zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa. Wobec powyższego, na podstawie przepisów powołanych orzeczono jak w pkt I sentencji.

Na podstawie art. 100 i 102 kpc Sąd orzekł o kosztach procesuj ak w pkt II i III.